

ת"פ 19819/12/16 - מדינת ישראל נגד מוסא זבידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 19819-12-16 מדינת ישראל נ' זבידי(עציר)

לפני המאשימה
כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
מדינת ישראל

הנאשם
נגד
מוסא זבידי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרון אדרי ועו"ד ליה הרצוג

ב"כ הנאשם עו"ד אבו עמאר

הנאשם הובא על ידי שב"ס

גזר דין

חלק כללי

1. הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של **הסגת גבול**, לפי סעיף 447א(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**), **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק **וניסיון לתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 25 לחוק.
2. בהתאם לעובדות, ביום 8/12/16 בשעה 15:20 או בסמוך לכך, הסיג הנאשם גבול לדירתם של המתלוננים, ברחוב חצרים 4 בתל אביב, בכך שנכנס דרך חלון, ונטל נעלי ספורט של המתלונן.
3. באותן הנסיבות, עת הגיע המתלונן לדירה והבחין בנאשם, ניסה הנאשם לדחוף את המתלונן ולהכותו במכת אגרוף. המתלונן הגן על עצמו, בכך שהכה את הנאשם באגרוף והשתלט עליו עד להגעת השוטרים לדירה.
4. בהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן כאשר הצדדים הסכימו לטעון פתוח לעונש.

תסקירי שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 27/4/17 עולה כי הנאשם בן 37, רווק, במשך שנים רבות מנהל אורח חיים התמכרותי ועברייני, ובתקופה שקדמה למעצרו נעדר קורת גג ולפיכך התגורר ברחוב. הנאשם הודה במיוחס לו ותאר ברקע לביצוע העבירות את היותו חסר פרנסה, דר רחוב, מכור לחומרים פסיכו-אקטיביים ואת צרכיו למימון הסמים והאלכוהול.

7. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל רקע אישי מורכב, אשר הביע מוטיבציה ראשונית לטיפול, מאופיין בכוחות דלים ודפוסי התנהגות בעייתיים, כשברקע העדר מערכות תמיכה.

8. כגורמי סיכוי לשיקום, שירות המבחן לקח בחשבון את העובדה כי מעצרו הנוכחי של הנאשם עצר תהליך התדרדרות וכי גבולות המעצר מארגנות ומייצבות את הנאשם, שכן הוא שהוא מרגיש בטוח ומאוזן במסגרת המעצר. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול גמילה במסגרת קהילה לנפגעי התמכרויות. להערכת השירות, נוכח דפוסי, יתקשה לעמוד במכלול הנדרש במסגרת טיפולית אינטנסיבית וממושכת כקהילה טיפולית. שירות המבחן אף התרשם כי קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות שחומרתן צפויה להיות בינונית אף היא.

לאור האמור, שירות המבחן לא המליץ על ענישה שיקומית ומפחיתת סיכון והמליץ על הטלת עונש מאסר שיחדד לנאשם את גבולות החוק.

9. מתסקיר משלים שהתקבל מיום 25/7/17 עולה כי ביום 19/7/17 השתלב הנאשם בתוכנית תל"ם - תכנית הכנה לגמילה המיועדת לעצורים בלבד ומהעו"ס המטפלת בו בבית המעצר נמסר כי הנאשם נמצא בשלב התחלתי וראשוני של הפרויקט. בבואו לגבש המלצה, התחשב שירות המבחן בגורמי הסיכון לשיקום במצבו ונשקלה בקשתו של הנאשם להשתלב בתכנית גמילה במסגרת המעצר. בין גורמי הסיכון במצבו התחשב השירות בכוחותיו הדלים ודפוסי התנהגות עברייניים מושרשים, העדר גורמי תמיכה, כמו גם העובדה כי אינו מעוניין להשתלב בתכנית גמילה במסגרת קהילה טיפולית. בשכלול נתוניו העריך השירות כי קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות שחומרתן צפויה להיות בינונית אף היא. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר שיחדד לנאשם את גבולות החוק. בנוסף המליץ כי במסגרת ריצוי מאסרו, ימשיך הנאשם בתכנית הגמילה במסגרת הכלא.

10. מתסקיר משלים מיום 26/9/17 עולה כי ביום 19/7/17 השתלב הנאשם בתוכנית תל"ם- תכנית הכנה לגמילה לעצורים. מגורמי הטיפול במסגרת בית המעצר נמסר כי הנאשם משתתף בקבוצה לעזרה עצמית וקבוצות טיפוליות בהנחיית עו"ס, כשלהתרשמותם הנאשם עובר תהליך של התחזקות ושומר על תנאי הטיפול. הנאשם תאר שביעות רצונו מהטיפול ומסר כי לתפיסתו נגמל משימוש בסמים. יחד עם זאת, הביע התנגדותו להשתלב בקהילה טיפולית מחוץ לכותלי הכלא וביקש להישפט ולהשתלב בהוסטל מטעם הרשות לשיקום האסיר.

11. בבואו לגבש המלצה התחשב שירות המבחן בגורמי הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם, כוחותיו הדלים, דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים, העדר גורמי תמיכה והתנגדותו להשתלב בתוכנית גמילה במסגרת קהילה טיפולית. כגורמי סיכוי במצבו הובאו בחשבון השתלבותו בתוכנית הכנה לגמילה במסגרת המעצר והתמדתו בטיפול. בשכלול הנתונים, העריך השירות כי קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות שחומרתן צפויה להיות אף היא בינונית. לאור האמור, המליץ השירות להטיל על הנאשם עונש מאסר שיחדד לו את גבולות החוק.

טיעוני הצדדים

12. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שכן מדובר בכניסה למבצרו של אדם ופגיעה ברכושו. במקרה דנן התממש אותו פוטנציאל שנטען מעת לעת בתיקים דומים, שכן בעל הבית חזר לביתו ומצא שם את הנאשם. מדובר בפגיעה קשה בביטחון האישי של הקורבן, אשר עשויים להיות לה גם היבטים ארוכי טווח, בוודאי בכל הנוגע לתחושת הביטחון האישי. משכך עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין 9 חודשים כרף ענישה תחתון ועד 18 חודשים כרף ענישה עליון.

13. באשר למיקום הנאשם בתוך המתחם הפנתה ב"כ המאשימה לעברו המכביד, לכך ששוחרר ממאסר בגין עבירות רכוש רק ביום 17.4.16, לכך שלחובתו שני מאסרים מותנים בני ששה חודשים כל אחד אשר לא מנעו מהנאשם מלשוב ולבצע את אותן עבירות. התביעה הפנתה לאמור בתסקירים ולנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמו גם להתרשמות שירות המבחן מסיכון ברמה בינונית להישנות עבירות האלימות. נוכח האמור לעיל עתרה המאשימה לענישה של 13 חודשים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם והפעלת המאסרים המותנים במצטבר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש של 25 חודשים מאסר בפועל.

14. **ב"כ ההגנה** הביע מורת רוח נוכח עתירת המאשימה להפעלת המאסר המותנה מת.פ. 61535-01-12. לדבריו בת.פ. 46098-05-14 החליט בית המשפט **שלא** להפעיל את שני המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם בת.פ. 46098-05-14 והפעיל את המאסר הארוך בלבד של 12 חודשים. משבית המשפט שם ביקש לבוא לקראת הנאשם ולהקל עמו, עמדת המאשימה, לשיטת ב"כ ההגנה, להפעיל מאסר מותנה זה כעת הינה בלתי הוגנת ואינה עולה בקנה אחד עם הפיצול שנעשה אז.

15. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, את התמכרותו לסמים בעקבות אחיו; את העובדה שאמו נפטרה בעת האחרונה וכך גם שתי אחיותיו. הנאשם הינו דר רחוב והעבירה בוצעה ביום גשום, כאשר הנאשם ביקש למצוא נעליים משומשות כדי להקל על כאבים שחש ברגליו הפצועות ולהגן על עצמו מפני הגשם.

16. ב"כ הנאשם ביקש להפנות לתסקירי שירות המבחן מהם ניתן ללמוד על נסיבות חייו הקשות של

הנאשם ומנגד על ניקיונו מסמים לראשונה בחייו. לבסוף אמר כי הוא ער לכך שכנגד הנאשם שני מאסרים מותנים, ואולם הוא סבור כי יש להפעיל מאסרים מותנים אלה בחופף, וזאת נוכח הנימוקים אותם פירט ונוכח הנסיבות האישיות הקשות.

הנאשם

17. אחרון לפנות לבית המשפט היה הנאשם אשר סיפר על התהליך הטיפולי שעובר במסגרת פרויקט תל"ם בכלא ניצן. הנאשם סיפר כי זו הפעם הראשונה שעבר תהליך מסוג זה, וכי הטיפול בין כותלי הכלא היטיב עמו. לדבריו בכוונתו להמשיך את התהליך הטיפולי ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

דין והכרעה

18. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

19. כתב האישום המתוקן שבפניי מתאר אירוע אחד עם מספר עבירות, אשר בוצעו בסמיכות האחד לשני ומהווים חלק מאותה מסכת עבריינית, ועל כן יש לראותה כאירוע אחד ולקבוע בגינה מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

20. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בגין עבירות רכוש הינו קניינו של אדם. בכל הנוגע לעבירת ניסיון התקיפה הרי שהערך החברתי שנפגע הינו שלמות גופו של אדם, לצד פגיעה ממשית בביטחונו במבצרו הוא ביתו. הסגת גבול וגניבה, בוודאי כאשר אלה מלווים בניסיון תקיפה של בעל הבית, גורמים לא רק לנזק לרכוש, אלא גורמים לעוגמת נפש לקורבנות ואיבוד תחושת הביטחון שעומדת בבסיס איכות חייהם. באופן עקיף המעשים גורמים לנזק לציבור כולו כתוצאה מן הצורך בהתקנת אמצעי מיגון וביטוח.

22. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון בין היתר האם בוצעה העבירה בצוותא, מהי מידת התחכום, הנחישות בביצוע העבירה, הרקע למעשה ומצבו הנפשי של הנאשם, הרכוש שנגנב, ומהיכן

נגב, לרבות ערכו הכלכלי והרגשי של הרכוש שניזוק או נגב. יש לבחון כיצד בוצעה ההתפרצות ואגב איזה רכוש ניזוק בהתפרצות עצמה; יש לבחון את האמצעים שעמדו לרשות המתפרץ ואת פוטנציאל הנזק כתוצאה מאמצעים אלו, לרבות קיומו של נשק קר או חם. עוד יש לבחון, מבחינת פוטנציאל הנזק, את הסיכוי למפגש עם הקורבנות או את קיומו של מפגש כזה ותוצאותיו.

23. באירוע שבפני הנאשם הסיג גבול בכך שנכנס לביתו של הקורבן דרך החלון ונטל משם נעלי ספורט. באותן הנסיבות הגיע המתלונן אל ביתו והבחין בנאשם, שניסה לדחוף את המתלונן ולהכותו במכת אגרופ. בתגובה הגן המתלונן על עצמו בכך שהיכה את הנאשם במכת אגרופ והשתלט עליו עד להגעת השוטרים לדירה. הסגת הגבול לא הייתה מתוכננת כלל וכלל, לא נגרם נזק לרכוש דרכו הסיג הנאשם גבול, הנאשם פעל לבדו והגניבה הינה של נעלי ספורט משומשות על כל המשתמע מכך. מכאן שעבירות הרכוש והסגת הגבול, בנסיבות המפורטות, מצויות ברף הנמוך מסוגן.

24. עם זאת, לא ניתן להתעלם מן החומרה היתרה הנלמדת מן האופן בו האירוע התפתח, לא כל שכן נוכח מימוש הפוטנציאל של מפגש בין הקורבן לנאשם וניסיון התקיפה. נדמה כי אין צורך להכביר מילים באשר לפגיעה המיידית והמתמשכת של הקורבן ושל בני ביתו, נוכח העובדה שהנאשם נכנס אל ביתם דרך החלון, הסתובב בביתם כבשלו, ניסה לתקוף את הקורבן ולבסוף נטל רכוש. **העובדה שהכניסה לבית לא הייתה מתוכננת, לא נגרם נזק לרכוש ונגב "רק" נעלי ספורט אינה מפחיתה מעוצמת החשש והפגיעה בתחושת הביטחון שחוזה הקורבן, ויתכן שעודו חווה נוכח מעשיו של הנאשם.**

25. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 9043/14 **ברשתת נ' מדינת ישראל** (18.1.15) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהסגת גבול וגניבה. הנאשם נכנס יחד עם שלושה קטינים נוספים למחסן באמצעות מפתח אשר השיגו ונטלו ממנו קרטון השייך לאחד מדיירי הבניין אשר הכיל כלי עבודה. בנוסף הורשע הנאשם בעבירת שבל"ר ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם כבן 21 נעדר עבר פלילי. נידון ל-66 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 14-12-8965 **קרעי נגד מדינת ישראל** (25.1.15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בפריצה למקום שאינו משמש למגורים וגניבה. הנאשם פרץ ביחד עם אחר לחנות למוצרי אלקטרוניקה בה עבד. הנאשם צעיר, נעדר רישום פלילי, נידון ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ג. בת"פ (עכו) 15-01-50329 **מדינת ישראל נגד יבדייב** (22.3.15), הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית וניסיון גניבה. הנאשם נכנס למשרד, נטל את תיקה של אחת העובדות וכשהבחינו בו נטלו ממנו את התיק. לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש. נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 10

חודשים במצטבר - סה"כ 14 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

26. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. הנזק הרכושי שנגרם מביצוע העבירה - בענייננו נגנבו לקורבן נעלי ספורט.

ב. הפוטנציאל שהתממש של מפגש בין הנאשם לקורבן - כאמור, יש במפגש זה בין הנאשם לקורבן כדי להעלות את חומרת העבירה לרף גבוה, שכן אין המדובר רק בפוטנציאל, אלא במפגש ממש אשר לוה באלימות מצד הנאשם, גם אם בעבירת ניסיון, ובתקיפתו בחזרה של הנאשם על ידי הקורבן, במטרה להדפו ולהשתלט עליו.

ג. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - הנאשם תיאר את מצבו הפיזי ואת היותו דר רחוב שביקש למצוא מזור לרגליו הפצועות ולהגן על רגליו מהגשם שירד.

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') סבורני כי מתחם העונש ההולם בתיק הינו המתחם לו עתרה המאשימה שנע בין 9 חודשים כרף תחתון ועד ל-18 חודשים כרף עליון.

28. במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו ממך העניין. הנאשם אכן השתלב בהליך טיפולי משמעותי בין כותלי הכלא ולדבריו הוא מפיק תועלת רבה, ובפעם הראשונה, מבחירה בדרך זו. עם זאת סבורני כי אין בכך כדי להצדיק סטייה מן המתחם, אלא יש להתחשב בהליך זה בתוך גדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

29. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. נטילת האחריות של הנאשם וחזרתו למוטב או מאמציו לעשות כן - הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו וניכר כי עושה מאמץ אמיתי ולראשונה בחייו לשנות את דרכיו.

ב. לנאשם נסיבות חיים קשות ולהן השפעה על בצוע מעשה העבירה - כאמור הנאשם הינו דר רחוב, שבמשך שנים עשה שימוש בסם ושימוש זה עמד ברקע לביצוע עבירות רבות בהן הורשע. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם הסובל מקשיי תפקוד רבים וייתכן גם מקשיים נפשיים, לצד בעיית

התמכרות קשה לחומרים פסיכו-אקטיביים, מצוי בתחושת בדידות מתמשכת, קושי לתת אמון בסביבה ובגורמי טיפול. לצד האמור, אמו של הנאשם נפטרה לאחרונה, גם אחיותיו אינן עוד בין החיים והוא ערירי וחולה.

ג. הליך טיפולי בתכנית תל"ם שהינה תכנית גמילה לעצורים - הנאשם לקח ועודו לוקח חלק פעיל בקבוצה טיפולית זו, כשהתרשמותם הנאשם עובר תהליך של התחזקות ושומר על תנאי הטיפול.

ד. עברו הפלילי של הנאשם - עברו של הנאשם מכביד ביותר. לחובתו 17 הרשעות קודמות בשלל עבירות ובכללן עבירות רכוש, ולחובתו שני מאסרים מותנים בעבירות דומות.

30. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי לאור ההליך הטיפולי בו השתלב הנאשם והשינוי שהוא מבקש לערוך בחייו, העונש אותו יש להטיל על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע הינו ברף הנמוך של המתחם ועומד על 12 חודשי מאסר בפועל.

הפעלת המאסר המותנה מת"פ 61535-01-12

31. עוד קודם שאשלים את גזירת עונשו של הנאשם עליי להכריע בסוגיה שהתעוררה בכל הנוגע להפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 61535-01-12. בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות וגניבה, ובית המשפט הטיל עליו שני מאסרים מותנים - האחד של 12 חודשי מאסר מותנה בעבירות רכוש מסוג פשע, והשני של 6 חודשי מאסר מותנה בעבירות רכוש מסוג עוון.

32. ביום 26.10.14 גזר בית המשפט ברמלה, כב' השופטת ליאורה פרנקל, את דינו של הנאשם, שהורשע בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מגורים, גניבה והתפרצות לדירה. בית המשפט התייחס בגזר דינו לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, לצד עברו המכביד והעבירות אותן ביצע. בסופו של יום הפעיל בית המשפט את המאסר המותנה מת"פ 61535-01-12, אולם רק את המאסר המותנה בגין עבירת רכוש מסוג פשע ולא הפעיל את המאסר המותנה בן ה-6 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון. בית המשפט הנכבד לא נימק החלטתו זו ואולם נוכח האמור בגזר הדין ניכר כי מצא לנכון להקל עם הנאשם, אותו הגדיר **"...חולה, יליד 1979 הנראה מבוגר מכפי גילו, נעדר תמיכה משפחתית ויד מכוונת. בפועל ערירי.."**. לצד האמור גזר בית המשפט על הנאשם שני מאסרים מותנים - האחד בן 12 חודשים בעבירות של התפרצות, והשני בן 6 חודשים בעבירות רכוש אחרות כדוגמת הסגת גבול.

33. המאשימה עותרת להפעלת שני המאסרים המותנים, כל אחד בן 6 חודשים, במצטבר. לשיטתה, אין מקום להקל עם הנאשם פעם נוספת, שכן שב וביצע עבירה דומה חרף המאסרים המותנים וחרף ההקלות שכבר ניתנו.

34. ב"כ ההגנה סבר כי בקשת המאשימה אינה הוגנת ואף קטנונית. מקום שבית המשפט ביקש להקל עם הנאשם ופיצל את הפעלת המאסרים המותנים, אל לו למותב אחר לנקוט יד קשה ולמעשה לבטל את אותה הקלה.

35. המחלוקת בין הצדדים אינה לעצם הפעלת המאסר המותנה, שכן הכלל בעניין זה ידוע וקובע שאם עבר נאשם "עבירה נוספת" תוך "תקופת התנאי" והורשע, על בית המשפט להפעיל את המאסר המותנה. סעיף 56(א) לחוק העונשין מתיר לבית המשפט להימנע מהפעלתו של מאסר מותנה, ולצוות תחת זאת, מטעמים שיירשמו, כי תקופת התנאי תוארך לתקופה נוספת, כל עוד מדובר בהרשעה הראשונה של הנאשם בעבירה הנוספת. בעניינו מדובר בנאשם אשר נמצא במעגל העבריינות מזה שנים וריצה מאסרים בפועל לסירוגין. גם השיקום שעבר הנאשם אינו כזה אשר עולה בקנה אחד עם טעמים מיוחדים של הארכת המאסר המותנה.

36. משכך ניתן לקבוע כי המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת הפעלתו של המאסר המותנה מת"פ 61535-01-12 בחופף או במצטבר. אמנם בית המשפט, אשר נמנע מהפעלת המאסר המותנה דן בהרשעתו של הנאשם משנת 2014 לא הרחיב בנימוקיו באשר לעשותו כן, אולם התמונה העולה מגזר הדין ברורה, וניכר כי הדבר נעשה על מנת להקל עם הנאשם. ממילא בית המשפט הפעיל באותו מקרה את המאסר הארוך יותר, וגם אז עשה כן בחופף ובמצטבר והכל מתוך כוונה להקל במעט עם הנאשם, כאמור לעיל.

37. בקשתו של ב"כ הנאשם להקל עם הנאשם פעם נוספת, חרף הרשעתו בעבירה נוספת ולאחר שכבר הורשע בעבירה דומה ב-2014 - אינה יכולה להתקבל. הנאשם שבפני נמצא במעגל העבריינות מזה שנים וחרף העובדה ששב וביצע עבירות רכוש ועבירות נוספות, בתי המשפט שבו והקלו עמו, בין השאר, בשל נסיבותיו האישיות הקשות. כך קרה בשנת 2012 ושוב ב-2014, עת בית המשפט לא הפעיל את כל המאסרים המותנים, וגם אז הפעיל חלק מהמאסר בחופף לעונש שגזר.

38. מעשיו של הנאשם, שעניינם הסגת גבול, שהוביל למפגש עם הקורבן ולניסיון תקיפתו על כל המשתמע מכך, מהווה סוג של עליית מדרגה שבוודאי אינה מובילה לכדי מסקנה כי יש מקום להקל עם הנאשם גם הפעם.

39. הגם שבכוונתי להפעיל את שני המאסרים המותנים, אני סבורה כי בנסיבות העניין יש לעשות כן באופן מדורג, כך שחלק מהמאסר המותנה יופעל בחופף וחלקו במצטבר. אמנם מעשיו של הנאשם מהווים עליית מדרגה, שכן ניסה לתקוף את הקורבן בביתו, ואולם יש לקחת בחשבון את הנתונים הבאים:

א. עבירת הרכוש הינה ברף הנמוך ועל רקע נסיבות חיים עגומות.

ב. בסופו של יום מופעלים שני מאסרים מותנים בגין אותה עבירה, שאינה ברף הגבוה של עבירות מסוגה.

ג. המאסרים המותנים הוטלו על הנאשם בגין עבירות רכוש ולא בגין עבירות אלימות ובמקרה זה החומרה היתרה נובעת דווקא מעבירות האלימות.

סוף דבר

41. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עונש מאסר בפועל של 12 חודשים בגין העבירות בהן הורשע.
- ב. אני מפעילה את העונש המותנה מת"פ 61535-01-12 של 6 חודשים, כך ש- 2 חודשים יופעלו בחופף ו-4 חודשים במצטבר.
- ג. אני מפעילה את העונש המותנה מת"פ 46098-05-14 של 6 חודשים כך ש-2 חודשים יופעלו בחופף ו-4 חודשים במצטבר.
- ד. סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר של 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו, החל מיום 14/12/16.
- ה. אני גוזרת על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו יעבור עבירות בהן הורשע.

בשולי גזר הדין אפנה את שלטונות שב"ס לנכונותו ורצונו של הנאשם להשתלב בהוסטל

ונכונותו להמשיך בהליך הטיפול במסגרת תוכנית תל"ם.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.